

מ"ת 59384/12-16 - מדינת ישראל נגד פאוזי משהראוי, סעיד משהראוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 פברואר 2017

מ"ת 59384-12-16 מדינת ישראל נ' משהראוי (עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת נאווה בכור
מדינת ישראל
המבקשת

נגד
המשיבים

1. פאוזי משהראוי (עציר).
2. סעיד משהראוי (עציר).

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד שקד עזרא ליבו

ב"כ המשיבים - עו"ד עדי כרמלי

המשיבים הובאו על ידי שב"ס

החלטה

1. בפני בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, ולצדה כתב אישום המייחס להם עבירה של כליאת שווא לפי סעיף 377 ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); סחיטה בכוח לפי סעיף 427 סיפא ביחד עם סעיף 29 לחוק; פציעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 334 ו-335 יחד עם סעיף 29 לחוק; ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום, **משיב 1** הינו בעלים של בית עסק לשטיפת מכוניות בצומת בית דגן, המנוהל ע"י אחיהם של המשיבים - אחמד משהראוי (להלן: "אחמד"), ומשיב 2 עבד בעסק עם המתלונן.

ביום **19.12.16** הגיע לעסק ג'יפ, והמתלונן ביחד עם עובד נוסף ניקו אותו. במהלך הניקיון - נטל המתלונן ביחד עם עובד נוסף שטר של 20 ₪ מהרכב ללא רשות.

לאחר ברור שערך אחמד והסתבר כי המתלונן גנב את הכסף, פנה למשיב 1 והשניים הורו למתלונן להיכנס לחדר שנמצא ליד רחבת השטיפה, ומשיב 1 נותר עם המתלונן לבד בחדר.

משיב 1 הכה את המתלונן באגרוף בפניו והמתלונן נפל על המטה בחדר. בעודו שכוב על המטה - תפס משיב 1

עמוד 1

בגרונו של המתלון ביד אחת, וביד השנייה הכה אותו באגרופים בחזהו ובראשו.

בשלב מסוים נכנסו אחדד ומשיב 2 לחדר, אחדד יצא ונעל את הדלת, והותיר את המתלון ביחד עם המשיבים בחדר.

המשיבים הכו את המתלון באמצעות אגרופים, כשמשיב 2 פירק ממנורה במקום מוט ברזל והכה באמצעותו את המתלון בכל חלקי גופו, ותוך שהם מאיימים עליו כי אם לא ישיב למשיב 2 סך של 1,000 ₪ שלוה ממנו, וישלם לבעל הרכב סכום של 5,000 ₪ -כפיצוי בתואנת שווא כי גנב ממנו 3,000 ₪ כביכול -לא יצא מהחדר.

בנוסף, איימו על המתלון כי בעל הרכב ישים אותו בתא המטען וייקח אותו, ואף אחד לא ימצא אותו.

בשלב מסוים שוחח המתלון עם בנו, וביקש כי יגיע לבית העסק על מנת להביא למשיבים את הכסף שדרשו. בהגיעו של הבן למקום- העביר למשיב 2 סך של 1,000 ₪ כהחזר הלוואה שנטל ממנו המתלון.

כמו כן - משיב 2 איים על הבן כי אם לא ישלם סך של 5,000 ₪ - הם יעבירו לבעל הרכב את כתובתו של המתלון, וזה- ימצא אותו ויהרוג אותו.

בהמשך אפשרו המשיבים למתלון לצאת מהחדר.

בנסיבות אלה, בנו של המתלון שהיה אחוז אימה מפני המשיבים שב לבית העסק והעביר למשיב 2 סך של 5,000 ₪ נוספים במזומן.

בעת שהגיעו השוטרים לבית העסק על מנת לעכב את המשיבים לחקירה, סרבו האחרונים להצביע על מכשיר DVR של בית העסק, וטענו בכזב כי הוא נתפס כבר בידי המשטרה במטרה להכשיל את החקירה.

כתוצאה ממעשיהם של המשיבים נגרמה למתלון חבלה בעין ימין, כאבים בצלעות, וכאבים בברכיים בעת תנועה.

3. המשיבים נעצרו ביום **20.12.16** (בבימ"ש השלום בראשל"צ), ומעצרו הוארך מעת לעת עד ליום **8.1.17**.

4. הצדדים נחלקו בשאלת עוצמת הראיות לכאורה ועילת מעצר בבסיס הבקשה, וב"כ המשיב טען לכרסום בהם, באופן המצדיק את שקילת שחרורם/העברתם למעצר בפקא"ל.

5. מטיעוני ב"כ המבקשת עולה כי המתלון עובד בעסק של המשיבים של שטיפת רכבים, ולקוח

טען שהוא גנב ממנו סכום כסף.

בעקבות התלונה לקחו אותו המשיבים למשרד לבירור, הראו לו סרטים ולאחר מכן העבירו אותו לחדר שני, שם הכו אותו עד שבסופו של יום בנו בא ושילם את הכסף.

מחומר החקירה נזכרים כינויים של המשיבים- משיב 1 זה **עוזי**, ומשיב 2 - **בינו**.

מגרסת המתלון עולה כי העבירו אותו לחדר, מתאר את הפעולות של משיב 2 שמכה אותו והצטרפות משיב 1 שמכה אותו, עם צינור ברזל.

המתלון ממשיך ומתאר את ניסיונות המשיבים לסחוט אותו, ביקשו ממנו להתקשר לבנו ולהביא אלף ₪, שאין מחלוקת כי מדובר בחוב קודם של המתלון כלפיהם.

בהמשך - ביקשו 5,000 ₪, שלטענתם נגנבו מבעליו של הרכב, ואיימו עליו שהלקוח יבוא "להעלים אותו". הוא מתאר כיצד המשיבים הפשיטו אותו.

התרחיש האלטרנטיבי אליו מכוונת ההגנה לפיו המשיבים לא נגעו בו כי אם בדואים שהיו במקום - אינו מתיישב עם העדויות של המתלון, העד האובייקטיבי, הבן והמשיבים עצמם, שאומרים כי הבדואים כלל לא היו שם בשלב המכות.

הבדואים נכנסו למשרד בו נערך הברור, ולא לחדר שבו הייתה התקיפה.

פסיקת בית המשפט העליון קובעת שמקום שהגרסה האלטרנטיבית לא מועלית בראש ובראשונה על ידי המשיב, אין לו אלא להלין על עצמו (פרשת קצב), לא כל שכן בשלב בחינת הראיות לכאורה.

המתלון אומר כיצד מנעו ממנו לצאת מהחדר למרות שביקש לצאת, מתאר שהדלת הייתה נעולה, מתאר קשר סיבתי בין האירוע האלים לבין התשלום בסופו של יום, את פחדו מהמשיבים, שהוביל לכך שלא חפץ להשתתף בעימות, וכמו כן מאשר כי העד האובייקטיבי **אלכס** ראה חלק משלב המכות.

קיימים חיזוקים רבים לגרסת המתלון- בעדותו של **אלכס טרוצניקו** - עובד נוסף בשטיפה, שלא נוגע בדבר, מאשר את כל הסיפור, מתאר את המעבר של המתלון מהמשרד לחדר, כשהוא מלווה כל פעם או על ידי המשיבים או על ידי אנשים אחרים מהשטיפה, מתאר ששמע צעקות מהחדר, שהיכו את המתלון והסתכל פנימה לחדר וראה את המתלון על הרצפה עם דם כשהוא בוכה, ראה פנס בעינו של המתלון, וביקש ממנו להתקשר למשטרה.

בסופו של יום המתלון גם הודה שהוא לקח כסף מהרכב של הבדואים, שטר של 20 ₪, אבל אלכס מחזק טענה זו כשמתאר את השיחה בין אלכס ללקוח כאשר סיימו לשטוף הרכב, בה שאל איפה הכסף שהיה ברכב.

אלכס מספר את גרסת המתלון, לפיה תוך כדי שהם ניקו את הרכב - הביא לו המתלון שטר של 20 ₪, ואמר לו לשים את זה בטיפים.

אלכס מעיד על כך כשראה את משיב 1 יוצא מהחדר בו היו המכות עצבני ואמר "פירקנו אותו".

אלכס ראה את המתלון חבול על הרצפה, המתלון ביקש ממנו ברוסית להזעיק משטרה ואלכס סיפר כיצד פנה לאשת המתלון בטלפון שהזעיקה משטרה.

השיחות למוקד 100 מצויות בתיק החקירה ומתומללות - מתמלול שיחה ראשונה אפשר לראות את המצוקה של אשת המתלון, וכי הם היכו אותו, כאשר היא במצב נפשי קשה.

אלכס שמע שיחה מוקלטת בין המתלון לבין בנו, שיחה שהמשיבים הקליטו וביקשו מאלכס לתרגם מרוסית, והמתלון גם מספר על זה.

אלכס שולל שהמתלון הגיע חבול מאותו בוקר בניגוד לגרסת המשיבים. אלכס גם מאשר את העובדה שהחדר היה נעול וסגור עם חוט ברזל.

התיעוד הרפואי של המתלון והצילום בתחנת המשטרה הוא תיעוד אובייקטיבי, ומעידים על חבלות בפנים ובחזה.

ממצלמות האבטחה - יש דיסק אחד - כאשר **מצלמה 10** משקיפה על המפעל **ומצלמה 14** משקיפה לכניסה לאותו חדר.

מדו"ח הצפייה עם תמונות - ישנה סיטואציה כפי שהמתלון תיאר של שלב הבירור במשרד, כשמישהו מזוהה כבדואי, עם כובע בצבע חאקי נכנס למשרד ויוצא. אותו בחור בדואי לא נראה יוצא ונכנס מהחדר בו התבצעו המכות.

במצלמה 14, מונה - 12:40:46 רואים את הכנסת המתלון לחדר השני, את אלכס בקרבת מקום (מונה 13:39), את בנו של המתלון מגיע למקום עם כסף, מביא למשיבים ונכנס לחדר לכמה דקות. המשיבים עצמם מוסרים כי בנו של המתלון הביא את 1,000 ₪ הראשונים.

הבן הגיע פעמיים להשלים את הסכום.

הבן מספר כי בפעם הראשונה הביא 1,000 ₪, ואחר כך אמרו לו שצריך להביא עוד 5,000 ₪-וכך עשה.

במונה 14:18:50 במצלמה 14- נראה המתלון יוצא בהליכה שפופה מהחדר בו הוכה ומחזיק בצלעותיו. שהה בחדר פרק זמן ארוך, כשעה וחמישים דקות, בניגוד להליכתו כשבא לחדר בבוקר, הלך רגיל, כשיצא מהחדר - החזיק את הצלעות.

שני המשיבים נכנסו לחדר, ואז לסירוגין נכנסים ויוצאים.

ישנה עדות של **אשת המתלונן**, המספרת על מצבו לאחר שחזר הביתה באותו ערב.

עדות אחרונה של **ו, הבן של המתלונן**, שמזהה את המשיבים בסרט, מוסר שהביא להם 6,000 ₪ ותוך כדי האירוע ראה את אביו חבול, מחזיק את הצלעות וחבול בפנים.

יש סתירות לא מעטות בין משיב 1 למשיב 2, ובחומר הרפואי יש סימנים של יותר חבלות ממה שתואר.

לגבי הסתירות בין המשיבים - סותרים עצמם בשאלה למה המתלונן היה שעתיים בחדר, כשאחד אומר כי עבד שם, והשני טוען שהוכנס לשם כי היה חשוד בגניבה.

ת'אר הינו עובד נוסף בעסק, מעיד כי הסיבה שהמתלונן היה בחדר זה כי הוא השתולל.

התנהלות המשיבים במהלך האירוע ולאחר מכן, אף היא משמשת ראיה לחובתם.

שניהם טענו בכזב שאין מצלמות כשהגיעו השוטרים וביקשו אותן. כשהמצלמות נתפסו לאחר מכן עמתו את המשיבים בחקירה עם מה שאמרו קודם ואז כל אחד באמתלה שונה ניסה לתרץ את השקר, כשאחד טען כי בן המתלונן התחנן לא להראות את המצלמות, והשני טען שעסק גדול.

מדו"ח פעולה של השוטר **חיים שושה** שבא לעסק כדי לתפוס טלפונים - מתאר כי אב המשיבים אמר שאין להם טלפונים וכשהשוטר ניסה להתקשר לאחד הניידים האבא לקח את התיק והעביר לבנו שהתחיל לרוץ עם התיק, ובשלב מסוים גם זרק אותו. התיק נתפס עם הטלפונים.

לגבי חלקם של אותם בדואים באירוע על פי הראיות - המשיבים עצמם מעידים שהבדואים הם לא חלק מהאירוע, בשום שלב לא אמרו שהבדואים תקפו, לא מעלים זאת מיוזמתם - וכששואלים אותם - הם אומרים שהבדואים הלכו.

גם אלכס מוסר שבשלב המכות הבדואים נסעו משם.

לגבי **אחמד** - עדיין לא הוגש נגדו כתב אישום כי הראיות לא מצביעות על מעורבותו בחלק הארי. התיק שלו פתוח וטרם התקבלה החלטה בעניינו.

אין תכנון מוקדם ואין ראיות לכך שהוחלט על חלקו של כל אחד.

לגבי הניסיונות לאתר את הבדואים -

הבדואים אינם חשודים, אך נעשו ניסיונות רבים לאתרם. לא ראו את לוחית הזיהוי של הרכב במצלמות, והחשבוניות הוצאו בלי שם הלקוחות.

בתוך החדר בו בוצעו המכות לא הייתה מצלמה כשהמשיבים אומרים שהחדר משמש כמלתחה.

אין אינדיקציה לבדיקה של סימני דם בחדר.

גם לאחר תפיסת הטלפונים של המשיבים - לא ניתן היה לאתר את הטלפון של הבדואים כי יש עשרות טלפונים של העסק ואף אחד מהמשיבים לא יכל להגיד באיזה שעה ומאיזה טלפון התקשרו.

לא חיפשו שרידים על גופם של המשיבים כעדות למעורבותם באלימות.

עצם הדיווח המידי על התקיפה מעיד על האוטנטיות והמשטרה מגיעה למקום כשעתיים אחרי האירוע ושני המשיבים היו במקום.

לעניין האפליה - לא מדובר באפליה בין שווים כי רק המשיבים לקחו חלק באלימות נגד המתלון.

העובדה שהמתלון יצא מהחדר לא פוגמת בטענה של כליאת שווא כי העבירה מתגבשת ברגע שהמתלון מבקש לצאת ולא נותנים לו, וכפי שעולה מהמצלמות יש הקפדה של הנוכחים בסביבה לנעול את הדלת כל פעם מבחוץ, יש כל הזמן שמירה, אנשים שנמצאים עם המתלון בחדר, גם אם על פי הטענה יש דלת נוספת לחדר.

לגבי טענת החיבור בין המשרדים - יש כניסה אחת של הבדואי למשרד לדקות ספורות כאשר באותו זמן המתלון נמצא שם עם אחד המשיבים בשלב הבירור. אף אחד לא טוען שבשלב הזה במשרד הייתה אלימות. אחרי שהבדואי נכנס למשרד הוא גם יצא ממנו.

לגבי האדם הנוסף שהיה בחדר ושאותו ראה בנו של המתלון - כשהבן הגיע זה היה בסוף היום כשהאלימות כבר פסקה.

זה לא חדר של ארגון פשיעה, זה חלק ממקום העבודה. זה שיש שם אנשים אחרים, זה לא הופך אותם לחשודים, ומסדרי זיהוי לא מתבקשים פה.

לגבי השיחה לכאורה בין חוקר פרטי לאלכס - מסמך ההגנה שהוגש הוא מיום 28.12.16, המסמך לא הגיע למשטרה, למרות שהסגור התבקש שכל שיש לו ראיות ואינדיקציות לפנות למשטרה שתבדוק והוא נמנע מכך באופן מכוון.

הימנעות זו מביאה לכך שלמסמך הזה משקל אפסי, הואיל ואין לדעת מי הקליט, עם מי דיבר, ובאיזה מספרי טלפון.

ניכר גם פער בין החלק המתומלל - שאלכס מסר בשיחה - לבין הסיכום של החוקר הפרטי, באופן שמעיד על חוסר אמינותו.

מהודעותיהם של אלכס ושל בן המתלונן, אפשר להתרשם מהמצב הנפשי שהם שרויים בו, והפחד שחשים.

לגבי עילות המעצר של המשיבים - הרי שהמסוכנות על סמך המתואר בכתב האישום -גבוהה, ומתוארת התנהלות עבריינית ממדרגה ראשונה.

ההתנהלות הזו לא זרה למשיבים כעולה מהרישום הפלילי לפיו לאחד מהם יש 5 הרשעות על איומים ותקיפה.

קיים חשש לשיבוש הליכים, כפי שעולה מניסיון הסתרת המצלמות, הניידים, השקרים וכו'.

לפיכך, עתרה המבקשת למעצר המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

6. מטעמי ב"כ המשיבים עולה כי קיימת טענת **הפליה** - התנהלות המשטרה בתיק זה מעידה על רדיפה, אחרת כתב אישום היה מוגש כנגד מעורבים נוספים בתיק, מלבד המשיבים.

את מה שרואים בסרטונים שמבצעים לכאורה המשיבים רואים גם לגבי האחרים, הנכנסים ויוצאים מהמשרד ומהחדרים.

גם בהנחה שהסיבה לכך היא שלחובתם של המשיבים עומדת עדות המתלונן שאינה קיימת בעניינם של האחרים - המבקשת לא אומרת זאת, אלא אומרת כי הם עדיין בבדיקה.

בעניינם של המשיבים אצה הדרך למבקשת להגיש כתב אישום, ולגבי אחרים המעורבים באותו אירוע שגם נגדם קיימת עילת שיבוש או מסוכנות-לא הוגשו כתבי אישום.

בכל הנוגע לראיות לכאורה - המשיבים לא שללו מעורבות של אחר או של הבדואים אלא אמרו שלא רוצים לדבר על זה. יש פחד מצד האחרים, ולכן אין שלילה אלא התחמקות מצד נחקר.

לעניין מחדלי החקירה בזירת האירוע - לא נלקחו דגימות, ולא ניסו לאתר ממצאים פורנזים כלשהם במקום למרות שהייתה אינדיקציה מהעד שראה דם על הרצפה.

העד גם אמר שהוא לא נכנס לחדר אלא ראה את כתמי הדם מבעד הדלת הפתוחה כשהוא רחוק מטרים רבים מתוך החדר, באופן המצביע על שאמורים היו להיות בחדר כתמי דם גדולים מאוד.

המחדל החקירתי מקבל משנה תוקף ומשקל גדול שעה שעד אובייקטיבי הוא שטוען שראה במקום כתמי דם.

החדרים וזירת האירוע והמשרד לא צולמו על ידי מצלמה משטרתית מעולם.

החדר המדובר שאליו מכוונת מצלמה, שעליה נסמך כתב האישום - הוא חדר עם פתחים ויציאות נוספות, המקושר לאותו משרד. לכן כשרואים אדם נכנס למשרד - לא ניתן לשלול כי מאותו משרד הוא עבר גם לחדר השני.

דקות ארוכות שבהן יושב לכאורה המתלונן לבד בחדר או אם אחרים שזהותם לא התבררה.

כשהוא בחדר נצפים המשיבים מחוץ לחדר, עובדים כבשגרה - גובים כספים מלקוחות ונותנים הוראות לאחרים - באים ויוצאים.

אי אפשר לנעול את דלת החדר, ורואים בסרטונים כי הידית בו שבורה. יש זיז של חוט וברזל, אין לה צילינדר והידית שלה שבורה, רואים ידית אנכית.

במצלמות רואים כי המתלונן יוצא ונכנס, באופן המתואר בכתב האישום כיוצא לשטוף פנים וחוזר לחדר, אך פרשנות זו שהיציאה כניסה וחזרה הייתה תחת איום - אינה נכונה.

בשום שלב לא תועד מתחם העסק - אין במבט על או מבט רחב מאחור על שכנותם של המשרדים, ועל האופציה שהחדרים מחוברים למרות שהטענה הזו עולה.

לא צילמו את פנים החדר, מעברים ויציאות, חרף טענות של המשיבים שעקב כך לא ניתן לבדוק.

המבקשת שלא צילמה את המתחם, לא יכולה לסתור את האפשרות שהחדרים מחוברים והייתה דלת נוספת כך שלמתלונן הייתה אפשרות לנוע בחופשיות בין החדרים לבין החלק המערבי של המגרש.

המניע לתלונת המתלונן- הינה כי לאחר שנכנס למשרדם לבירור באם גנב או לא, נאמר לו שהוא מפוטר, ונדרש להחזיר את המפרעה שקיבל.

המניע לא נבדק, גם אחרי שהמתלונן משקר במצח נחושה ואומר שאין גניבה וטפלו עליו כדי לסחוט ממנו כספים.

יום לאחר מכן, בעדותו לחוקר הוא מודה במילים "עכשיו אספר לך את האמת" ואז החקירה הפכה לחקירה בעבירה על הגניבה, והוא מוזהר כחוק.

החקירה והשקר מאוד חשובים לעניין האירוע כולו- ודברי המתלון מהווים את עמודי התווך של כתב האישום.

אלכס ידע שיש גניבה, היה שותף לה, ויש לראות את עדותו ככזו של מעורב באירוע גניבה.

בעדותו אלכס אומר ההיפך - אין גניבה ולא הייתה, ועל מהימנותו נשענת המבקשת.

משפחת המשיבים שלחה חוקר פרטי לדבר עם אלכס, ובשיחת טלפון סיפר כי שמע מהמתלון שמי שנתן את המכות הם הבדואים.

אלכס גם מעביר אמרת הקורבן לכאורה לאשתו של המתלון, בעטיה היא מחייגת למוקד 100.

דבריה לגבי האנשים האחרים עולה גם בעדותה, ולכן ההיאחזות בהיותה נסערת בשיחת טלפון של 100 אינה רלוונטית. היא לא מזכירה שהתקיפה נעשתה על ידי המשיבים - אלא מזכירה מה שנמסר לה על ידי אלכס באותה שיחה.

אותו אלכס ששמע צעקות בטרם נכנס וראה את כתמי הדם- נשאל בעדותו האם שמע מי צעק והוא ענה שלא שמע, חושב שזה המתלון, ולא יודע מי צעק.

לא ברור ולא נשאל מדוע אם חשב שהמתלון במצוקה- התקשר לאשת המתלון ולא למשטרה.

לפי דו"חות הצפייה סיימו את צפיית המצלמות ב-14:19 למרות שנמסר להם DVR בשעה 16:50. נלמד שצפו באירוע עד לרגע שהמתלון עוזב את המגרש.

בדיקת אמינות גרסת המתלון כרוכה בצפייה ארוכה יותר.

משעה 15:00 היה המתלון בתחנה, גביית הודעתו החלה בשעה 16:21, כשאין חולק שעזב את המגרש בשעה 14:20.

אין הסבר לעובדה שהבן מביא 5,000 ₪ בשעה 17:30 אחרי שהמתלון כבר יושב מול חוקר. נשאלת השאלה מדוע להחזיר דמי סחיטה בשלב זה?

גם כשהשוטרים לקחו DVR הבן עוד לא הגיע.

לגבי ניסיונות לאתר את הרכב - לא יכלו לאתרו כי חנה במאונך בזמן השטיפה.

הימצאותם של חשודים אפשריים בזירה לא הוטחה באיש, לא במתלונים, לא בעדים.

סוגיית הימצאותם כמופיעים בסרטי האבטחה לא הוטחה במתלון, לא בעדים וגם לא במשיבים.

יש סרטון שמראה 4 אחרים שנכנסים לחדר ולא שואלים עליהם.

לא בוצעו עימותים כלל- חרף בקשת המשיבים, ולא הוטח במתלון דבר על המניע בפיטוריו.

טענת המשיבים לפיה אין זו הפעם הראשונה שהמתלון גנב מרכבים במסגרת עבודתו במגרש זה -לא הוטחה בו, והיה על המשטרה לראות בטענה הזו משום תלונה לכל דבר ועניין בעבירת גניבה נגד אותו מתלון.

בנו של המתלון ו שולל בעדותו שמשיב 2 הפחיד אותו, ועונה כי ניסה להרגיע אותו ולהסביר לו שהוא בצד שלו. הבן מזהה בעדותו בשמם את המשיבים, וכשהוא צריך לתאר אחרים -הוא מתארם לפי גזע (ערבים), במידות גופם (שמנים). למרות זאת לא נערך לו מסדר זיהוי.

המתלון לא הסכים לבצע עימות מול הנאשמים, אבל אין כל אינדיקציה בתיק שאלכס סרב לעימות מול המשיבים או בנו של המתלון- וגם להם לא נערך עימות.

היה מקום לבצע עימות אף בין גרסת המתלון לזו של בנו או של אלכס, וזה לא בוצע.

אין חולק כי משיב 2 הגיע למגרש בשעה 12:48, דקות ארוכות אחרי שהתחיל האירוע, ואחרי שנטען שהמתלון נכלא.

אין הלימה בין ממצאי הפגיעה הפיזית במתלון ותיאור אירוע האלימות על ידו כמו גם הליכתו קודם למשטרה ולאחר מכן לקבל טיפול רפואי.

בפס"ד חיימוב- נקבע כי כבר בשלב הזה נוכח מחדלי חקירה ופעולות החקירה שלא בוצעו וייתכן שלא יכולות להיות עוד להיות מבוצעות, יש כרסום ראייתי רב וחולשה רבה בראיות.

המסקנה היא שיש לבחון אפשרות שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר ו/או בפקא"ל.

ככל שקיימת חולשה בראיות לכאורה, הרי שהיא מכרסמת בעילת המעצר באופן ישיר.

7. דין והחלטה

7.א. ראיות לכאורה

חומר החקירה בתיק כולל עדויות המעורבים, דו"חות פעולה וצפייה, דיסקים ממצלמות האבטחה בעסק, ותיעוד חבלות המתלון.

7.א.1. עדויות

מעדותו של **אלכסנדר טרושצ'ינקו**, העובד בעסקם של המשיבים ביחד עם המתלון, עולה כי ביום 19.12.16 לאחר שניקה ביחד עם המתלון את הרכב נשוא כתב האישום, התלון בעל הרכב על גניבת 50 ₪ מתוך הרכב.

מתאר ברור עם המתלון בתוך משרד ע"י המשיבים, ואחרי כדקה וחצי לקחו את המתלון לחדר סמוך. לאחר שסיים לנקות רכב נוסף- ראה אנשים עומדים ליד אותו החדר, שמע צעקות, הגיע לחדר וראה את המתלון על הרצפה ודם ובלגן שלם (הודעה מיום 21.12.16 ש' 8-10). ראה את המתלון בוכה ואמר לו ברוסית שיזמין משטרה.

הוא התקשר לאשתו של המתלון שהזמינה משטרה.

לאחר מכן יצא משיב 2 עצבני מהחדר, ושמע אותו אומר "פירקנו אותו" (ש' 11-12), חזר על כך שמשיב 2 אמר זאת בעצבים (ש' 14).

עוד מתאר העד כי אח נוסף של המשיבים עמד בדלת של החדר ואמר לו שעכשיו המתלון יצטרך לשלם למשיב 2 כסף, ונקב סכומים 3,000 ₪ ו-5,000 ₪. אמר גם 30 אלף ₪ ו-50 אלף ₪. עוד מתאר כי הקליטו שיחה של המתלון עם בנו ברוסית וביקשו מהעד לתרגם -כשבשיחה אמר המתלון לבנו שיביא כסף דחוף כי הם מכים אותו (ש' 18-19).

בהמשך מעיד העד כי בנו של המתלון הגיע והביא 1,000 ₪ למשיבים לדלת של החדר בו היה המתלון, ולאחר מכן שמע את הבן שהתקשר למתלון, בעת שהיה עם המתלון, ואמר לו ששילם להם עוד 5,000 ₪ ושהעניין סגור (ש' 20-22).

העד מקפיד להעיד כי לא ראה שמרביצים למתלון אלא מסביר במפורש כי בעת שהמתלון נכנס לאותו חדר- הוא היה בסדר פיזית, וכשיצא -ראה שיש לו מכות בעין ובגוף, כשהאח של משיב 2 אמר שהמתלון לא יצא מהחדר עד שלא יביא כסף (ש' 23-25).

יתרה מכך, העד מעיד כי מאותו רגע התפטר מעבודה אצל המשיבים, ולא עובד אצלם עוד (ש' 35-37).

מעדותו השניה של **אלכסנדר טרושצ'ינקו** חוזר על כי על פניו של המתלון לא היו חבלות כשבא בבוקר לעבודה - הודעתו מיום 22.12.16 ש' 5).

עוד מעיד שלא ראה אותו לוקח כסף מהג'יפ, אבל מעיד כי המתלון הוא שניקה בפנים, וכי קרא לו, נתן לו שטר של 20 ₪, ואמר לו לשים בקופה קטנה של הטיפים (ש' 7-9).

חוזר ומעיד כי לאחר ברור במשרד - המתלון יצא ביחד עם האח של משיב 2 ונכנס עימו לחדר השני (ש' 11-12).

חוזר על כי שמע צעקות בחדר (ש' 15), אך לא שמע על מה (ש' 19).

כשיצאו משם משיב 2 ואחיו שאינו יודע את שמו- ראה דרך הדלת הפתוחה שהמתלון על הרצפה עם פנס בעין ואמר לו ברוסית "תזמין משטרה מהר" (ש' 19-21).

אחיו של משיב 2 ביקש ממנו להסביר למתלון ברוסית שהוא צריך להביא 3,000 ₪ לאחר מכן אמר 5,000 ₪, ובסוף היה מחיר של 30-50 אלף ₪. עוד אמר לו כי העבודה שלו זה להוציא כסף מאנשים ולא לעבוד בשטיפה (ש' 21-23).

מזהה במצלמות האבטחה את המשיב 1 כאח שדיבר איתו על הכסף (ש' 30).

בחדר בו הוכה המתלון היה משיב 2, אח נוסף, ועוד בני משפחה של המשיבים.

עוד מעיד העד כי הלקוחות בעלי הג'יפ לא נשארו במקום, הם הלכו ישר למשרד ונסעו מהמקום, לא היו בבלגן של המכות (ש' 51-52).

חזר וטען שלא ראה את המכות אבל שמע מישהו צועק- כנראה המתלון (ש' 82-85).

בהקלטה של השיחה בין המתלון לבנו, אותה תרגם למשיב 1, מעיד כי אמר המתלון שהוא מקבל מכות ושיביא כסף (ש' 91-92).

מעדותו הראשונה של המתלון מיום האירוע עולה כי החוקר מבחין בסימני חבלה על פניו בעין ימין סימן בצבע אדום, נפוחה ושריטות בפניו ובאפו. במהלך העדות מדווח על כאבים חזקים ובוכה (תלונה מיום 19.12.16 ש' 4-6).

מתאר, בדומה לעדותו של אלכס, כי שטפו ביחד רכב, נהג הרכב החל להתקדם ואז עצר ושאל אם לקחו 50 ₪ שהיו ליד תיבת ההילוכים. לאחר מכן, ביחד עם אלכס ומנהל העבודה אבי נכנסו למשרד והביטו בסרטוני האבטחה 10 פעמים, ראו שלא רואים כלום.

הסביר לאבי שלא לקח שום דבר, ולאחר מכן אבי פנה למשיב 1 אחיו, שהכניס אותו לחדר סגור, ואמר לו שהוא לא עובד בשטיפה אלא בלקחת כסף מאנשים שחייבים כסף.

מיד נתן לו אגרוף בפנים והוא נפל על המיטה. עוד מתאר שמשיב 1 התקרב אליו תפס אותו בגרון עם יד אחת, ועם השניה- נתן לו אגרופים לכל הגוף, ניסה לסוכך על ראשו עם ידיו והוא החל להכותו באגרופים בחזהו (ש' 15-18).

לאחר כ-2 דקות הגיע לחדר משיב 2, וכשאמר לו שלא לקח כסף- לקח משיב 2 מוט ברזל של מנורה במקום והחל להכותו ברגליים ובכל הגוף (ש' 19-22).

הם המשיכו להרביץ, והוא הבין שאם ימשיך להגיד שלא לקח- הם ימשיכו להרביץ.

משיב 2 אמר לו שלקח ממנו הלוואה של 1,000 ₪ שבוע קודם לכן, שיחזיר עכשיו, והוא אמר שיתקשר לבנו שיביא את הכסף. התקשר לבנו ו.

בזמן השיחה עם הבן שמע את משיב 2 משוחח עם בחור בערבית בטלפון ולאחר מכן אמר לו שגנב 3,000 ₪ ושישלם לו 5,000 ₪ אחרת הלקוחות יחזרו מבאר שבע וישימו אותו בתא המטען ואף אחד לא ימצא אותו יותר (ש' 27-30).

משיב 2 נעל את דלת החדר, ולא יכול היה לצאת משם (ש' 31).

דרשו ממנו להתפשט, ועשו עליו חיפוש. משיב 1 צעק עליו איפה ה-3,000 ₪.

בנו הגיע בינתיים והביא כסף ולא נתנו למתלונן לצאת מהחדר הנעול. לקחו לו את הנייד, לאחר חצי שעה פתח משיב 2 את הדלת ואמר לו שיכול לצאת.

בנו סיפר לו כי המשיבים אמרו לו שאם לא יביא 5,000 ₪ עכשיו- הלקוחות ימצאו אותו ויהרגו אותו (ש' 36-37). אמר לבן לא לשלם, אבל הבן פחד ואמר עדיף לשלם, ולאחר שהסיע אותו למשטרה- חזר ושילם להם 5,000 ₪ (ש' 36-40).

המתלונן מוסר תיאור פיזי של המשיבים- משיב 2, בעל השטיפה בחור נמוך שמנמן, שיער קצר פוזל, והמשיב 1 אחיו הקטן, יותר גבוה, המתלונן בריון שוקל כ-100 ק"ג מרכיב משקפי ראייה, יודע שעוזי זה כינויו אבל שמו בערבית (ש' 47-53).

לשאלה איך תקף אותו משיב 1- מעיד במפורש כי נתן לו אגרופים, תפס אותו בגרון והמשיך להכותו באגרופים כשהיה שרוע על המיטה, ולאחר שמשיב 2 סיים עם צינור הברזל- נתן לו גם הוא מכות עם הצינור ברגליים.

משיב 2- נתן לו סטירות בפנים ומכות עם אותו צינור (ש' 55-57).

עוד מעיד במפורש כי **ביקש ממשיב 2 פעמים רבות לצאת** ואמר לו שזה לא הוא, הוציא 50 ₪ מהארנק ונתן למשיב 2, אבל הוא קרע את השטר ואמר לו שעכשיו הוא חייב להם 3,000 ₪ (ש' 59-63).

במפורש העיד כי הלקוחות מהרכב לא עשו לו כלום אלא רק שאלו אם לקח את ה-50 ₪ ונסעו מהמקום (ש' 65).

מהודעתו השניה של המתלונן העיד כי **משיב 1 הינו סדיסט, לקח צינור לידיים, חנק אותו בידיו חזק מאוד, החזיק אותו והכה אותו בצינור הברזל** (הודעתו מיום 21.12.16 ש' 4-5). זה נמשך יותר משעה כשעה וחצי ללא הפסקה עשרות פעמים, והוכה בידיים ברגליים.

לא נשארו לו סימנים ברגליים, כי היה לבוש חם, אבל יש לו כאבים חזקים (ש' 11).

משיב 1 לא אמר שיהרוג אותו אבל אמר הסביר שתפקידו זה לדרוש כסף ואמר לו שיהיה נעול בחדר עד שישלם (ש' 13-15).

משיב 1 נתן לו מכה עם הברך באף, בפנים, ואגרופים לראש המון פעמים (ש' 19-20).

משיב 2 נתן לו סטירה חזקה לפנים, אגרופ, בהמשך משיב 1 לקח מוט ממנורה והחל מכה בכך גופו בצלעות בצדדים 7 מכות חזקות ומשיב 1 המשיך עם אגרופים ועם המוט (ש' 22-26).

החוקר מציין כי רואה סימן כחול בצד שמאל, נפיחות בפניו ומסביב לעיניו ש' 23-24).

משנשאל מי הכה אותו יותר- ענה כי משיב 1 (ש' 27-28) אולם שניהם דרשו את הכסף.

הבן שילם להם וחזר ושילם עוד 5,000 ₪.

מאשר שלקח הלוואה ממשיב 2 של 1,000 ₪, ודרש כסף זה מיד באירוע.

נראה לו שמשיב 1 נעל את הדלת, לא זוכר (ש' 52).

מתאר כי לא נתנו לו לצאת כשביקש, ניסה לצאת, אבל הדלת לא נפתחה. גם אם הושאר לבד בחדר לפעמים תמיד היה אדם מחוץ לדלת -רק כשבנו הגיע לשלם השאירו אותו לבד בחדר והדלת נעולה.

בשיחה עם בנו אמרו לו שהבדואים שהיו ברכב דרשו את הכסף, זה לא בשביל המשיבים.

משיב 1 הפשיט אותו- אמר לו להוריד נעליים, גרביים, מכנסיים, ותחתונים והוא הסתכל שאין כסף (ש' 73-74).

בשלב זה המתלונן מודה כי לקח את הכסף מהרכב, אבל היה שטר של 20 ₪ לא של 50 ₪ (ש' 78).

עוד מעיד כי אלכס ידע שלקח - כי העביר לו את השטר של 20 ₪ מתוך 3-4 שטרות שהיו.

זה היה רגע של חולשה כי משלמים להם ממש מעט, הכסף היה זרוק, היו מעט טיפים - אז לקח.

לשאלה למה לא הודה מיד, ענה כי הם טענו שזה 50 ש"ח אבל לקח רק 20 ₪.

אלכס ראה חלק מהמכות. **פחד מהמשיבים** באותו רגע, והבין שאם לא ישלם להם - יכו אותו ולא נשארה לו ברירה (ש' 126).

מסרב לעימות מולם ממש מפחד מהם בחיים לא חזר לעבוד שם (ש' 127-132).

עשו לו בדיקות ואין לו שברים אך יש מכות יבשות, סובל מכאבים עד עכשיו ומפחדים וחרדות, לא ישן 2 לילות, ויש לו כאבים בכל הגוף (ש' 134-135).

מהודעתו השלישית של **המתלונן** מזהה את האירוע במצלמות האבטחה של העסק, מזהה את החדר בו הוחזק, ואת משיב 1 יוצא המחדר, והוא עצמו הלך לשטוף פנים, היה לו דם, ומשיב 1 החזיר אותו לחדר. קיבל מכות לפני ואחרי.

מחקירתו הראשונה של **אחמד משהראוני** עולה כי לא יודע למה המשיבים עצורים ומכחיש שברח עם התיק ובו הניידים שלהם, אלא הלך עם התיק שאביו נתן לו לקחת.

מכחיש את גרסת השוטרים לפיה דחף את השוטר, משך לו בכוח את התיק, וברח איתו החוצה ואת זה שהשוטר רדף אחריו וצעק לו לעצור כמה פעמים עד שעצר, וזרק את התיק על גג של מחסן.

ניכר כי מתחמק בגרסתו מתשובה. לא זכור לו שהיה דבר כזה.

לא זוכר שזרק את התיק, לא זוכר את הסיטואציה כולה.

מחקירתו של **סלאח משהראוני**, אביהם של המשיבים, טען כי השוטרים תקפו אותו ולקחו לו את התיק עם הניידים בו בלי צו, ועצרו אותו כי לא רצה לתת אותם. לא מכחיש כשנשאל למה שיקר לשוטרים שביקשו את הטלפונים ואמר להם שהם לא נמצאים במקום וכשהם התקשרו- הטלפונים צלצלו מתוך תיקו. לא עונה על כך.

מודה שסירב לתת את הטלפונים לשוטרים. מודה שהבן לקח את התיק עם הטלפונים וברח איתו החוצה.

מחקירתו הראשונה של **משיב 1** עולה כי הוא הבעלים של עסק השטיפה והאחים שלו עובדים אצלו. מכחיש את הכינוי עוזי כלפיו, ובינו זה כולם לא מייחס אותו למשיב 2. החוקר מתאר אותו פיזית כאדם גבוה רחב מאוד בעל זיפים שיער שחור קצא מרכיב משקפי ראייה שחורים. מאשר שתמיד מרכיב משקפי ראייה.

אחראי על העובדים בשטיפה ביחד עם משיב 2.

מתאר את האירוע בכך שהמתלונן הגיע לעבודה בבוקר עם פנים אדומות נפוחות, יש לו היסטריה של סמים ואלכוהול והגיע כמה פעמים שיכור לעבודה. הגיע רכב ושטף אותו והתברר שנגנב בו כסף, אז בדקו במצלמות וראו שהוא דוחף משהו ושם בכיס של המכנס הראו לו את הסרטון והוא הודה שגנב. אמר לו שיריד בגדים ורוצה את הכסף שגנב, טען שהכסף לא עליו, ופיטרו אותו.

הודיעו לבנו שהוא גנב והאנשים רוצים את הכסף והבן בא ושילם 5,000 ₪, וכן 1,000 ₪ של הלוואה הוא עצמו לקח את הכסף, ובטרם העבירו ללקוחות הגיעה המשטרה.

אין לו טלפון של הלקוחות ולא פרטים. אמר להם שיגיעו אליו לקחת את הכסף.

הלקוח אמר שמדובר ב- 5,000 ₪.

אמרו למשטרה שאין להם מצלמות במקום כי הבן של המתלונן ביקש שלא יראו את הסרטון למשטרה.

לא יודע להסביר אם המתלונן הודה בגניבה למה שהבן יבוא לשלם ולא פשוט הוציא את הכסף

אין אפשרות לנעול את החדר, הדלת שבורה. מכחיש שכלאו והכו אותו.

לא יודע להסביר מה האינטרס שלו להתלונן נגדם אם לא רוצה שידעו שגנב.

עמוד 15

לא הרביצו לו הוא הגיע ככה חבול בבוקר.

מחקירתו השניה של **משיב 1** ניכר כי לא מעוניין לשתף פעולה, על רוב השאלות מוסר כי כבר ענה בחקירה קודמת. חוזר על כך שביקשו מהמתלון להוריד את הבגדים, וכך הוא עשה. מכחיש שביקשו מאלכס לתרגם את השיחה ברוסית בין המתלון לבנו.

מכחיש שהכו את המתלון, הגיע לעבודה חבול. **דורש עימות עם המתלון.**

הוא הגיע בבוקר שיכור מסטול, ראו שהוא עובד לא כמו שצריך, וכשנודע להם על הגניבה- ביקשו שיכנס לחדר יוריד בגדים ולוודא שהכסף לא איתו. לאחר מכן התקשר לבן שלו לבקשתם כדי שיביא את הכסף ללקוחות.

שולל כמה פעמים שהמתלון השתולל בחדר, ומעיד שלמה שיעשה בלגן, הוא רק היה שיכור (ש' 92-89).

דלת החדר שבורה ולא ניתן לנעול אותה. יש עוד דלת מבפנים יש עוד פתח.

טוען כי המתלון עובד בתוך החדר בהתאם לנראה ממצלמה 14.

מחקירתו הראשונה של **משיב 2** עולה כי העסק גם שלו, של המשפחה. הוא מנהל אותו רשום ע"ש כל האחים. למשיב 1 כינוי עוזי.

המתלון עבד אצלם חודש חודשיים. בהתחלה היה מרוצה ממנו, פעם אחת תפס אותו גונב ממכונות של לקוחות, הבטיח לא לגנוב, ואז תפס אותו שוב ופיטר אותו.

לא התלון נגדו על הגניבות, שווין היה כ-200-100 ₪.

באירוע גנב סכום גדול מג'יפ לבן של אלפי שקלים, לא מכיר את הלקוחות.

המתלון הודה ב-50 ₪. הוא שוחח עם המתלון על הנושא וגם משיב 1 היה, ביקשו שיריד בגדים ולא הפשיטו אותו.

אין מצלמות בחדר הזה זה כמו מלתחה. מכחיש שנעלו אותו שם, אין אפשרות לנעול -אין מנעול ואין ידית.

מכחיש שהוא ו/או משיב 1 הכו את המתלון.

לשאלה אם הלקוחות היו תוקפנים או איימו, ענה שלא רוצה להכנס לזה. ביקש מהם ללכת עד שיברר את העניין.

לעניין החבלות- הוא תמיד חבול, הוא רוסי ורוב מכות כל שני וחמישי. היה חבול מהבוקר.

למרות שמאשר שהלווה לו כמה פעמים, כשנשאל לסכום - טוען שאין לו מושג ומכחיש שביקש שיחזיר לו 1,000 ₪ שלוה ממנו. טוען שהיה חייב לו והוריד לו מהמשכורת.

הבן של המתלונן הביא את הכסף ע"ס 5,000 ₪ שצריך להחזיר ללקוחות. זה מה שהלקוח אמר -פעם אמר 3,000 ₪ ופעם 5,000 ₪, לא ידעו בדיוק כמה נעלם.

המתלונן העלים את הכסף בשירותים או שהם עדיין מוחבאים.

לא זוכר אם דיבר בטלפון עם הלקוח בערבית. לא יודע איפה מתגוררים הלקוחות.

ביקשו ממנו שיוריד את הבגדים כדי לחפש את הכסף.

מתאר עצמו פיזית כבחור נמוך ומלא. החוקר מתאר כי הינו בעל גובה ממוצע , מבנה גוף בינוני, שיער קצוץ נוטה לקרחת מקדימה, זקן, גוון עור שחום ועיניים חומות.

יש מצלמות בעסק כל הזמן. לשאלה למה אמר לשוטרים שאין מצלמות ושהן כבר תפוסות ע"י המשטרה, ענה כי יש מצלמות שתפוסות ע"י המשטרה, יש לו כמה מצלמות. השוטרים לא ביקשו מצלמות של העסק הזה.

בחקירתו השניה של **משיב 2** מכחיש כי משיב 1 עובד בשטיפה אלא בפירוק ומכירת רכבים.

מכחיש ששוחח בטלפון מספר פעמים עם הבדואים, אין לו את הטלפון שלהם.

מאשר שביקשו מהמתלונן להתפשט לבדוק איפה הכסף.

כשנשאל האם איים עליו שאם לא ישלם הבדואים ייקחו אותו ויקברו אותו, מתחמק וטוען שהוא לא היה בהתחלה כשהחל הבלגן. ממה שהבין- הם רצו לקחת אותו.

בהתחלה אמרו שגנב 3,000 ₪ והמתלונן הודה ב-50 ₪. מכחיש שהקליטו את המתלונן מודה שגנב 50 ₪.

המתלונן כל הזמן משקר, גנב 3 פעמים קודם לכן 600 ₪ ו-900 ₪, עד שפוטר. מכחיש שמשיב 1 הקליט את השיחה בין המתלונן לבנו ברוסית.

מכחיש שהכו את המתלונן, הוא הגיע חבול בבוקר לעבודה, חבלות ישנות.

לשאלה למה היה בחדר שעתיים בלי לצאת, ענה כי יכול היה לצאת. הוא הלך לשירותים אף אחד לא כלא אותו. הצילום מהמצלמה זו כניסה אחת אבל יש עוד כניסה בתוך החדר שיכול לצאת.

כשנשאל במפורש בנוגע לכך שמהמצלמה נראה המתלונן יוצא פעם אחת וחוזר לחדר ביחד עם משיב 1, בין השעות 12:20-14:20, ענה כי הוא היה חשוד בגניבה, וחיפשו את הכסף.

המתלונן השתולל רק אחרי הגניבה, צעק דיבר ברוסית וקילל.

מבקש עימות עם האדם שטוען שהוא הרביץ למתלונן. מבקש להיבדק בפוליגרף.

מהודעתו הראשונה של **ס' ו**, בנו של המתלון, עולה כי הרביצו לאבא שלו כי לקח כסף מאיזה רכב. לא בטוח שרוצה למסור עדות. מודה שהוא מפחד.

במהלך יום עבודה רגיל אביו התקשר אליו ואמר שחייב להגיע למקום עבודתו ושבגלל 50 ₪ עוד שניה הורגים אותו וכי הם רוצים 1,000 ₪ אחרת לא ישחררו אותו. הוא הוציא כסף ונסע לשטיפה. שם ראה את אלכס ושאל איפה המתלון, הוא הצביע על חדר, והוא ניגש לשם.

היו שני ערבים בחוץ, כשנכנס לחדר ראה את אבא שליושב על המיטה מחזיק את הצלעות ומנופח בפנים, לידו יש מישהו, ומולו ישב משיב 2.

במשרד משיב 2 הראה לו סרטון אבטחה שבו נראה המתלון מכניס יד בין שני מושבים ושם את היד בכיס ואמר לו שזה רכב של בדואים מהדרום, ושאבא שלו אמר שלקח 50 ₪ אבל הבדואים מצאו דרך לעשות כסף, ואמרו שנעלמו 3,000 ₪ ורוצים פיצוי 5,000 ₪. הם צריכים לחזור עוד מעט.

הוא ביקש ממנו 1,000 ₪ מפרעה על ההלוואה שהמתלון לקח ממנו, ו-5,000 ₪ על הגניבה.

נתן לו 1,000 ₪ וביקש לקחת את המתלון והבטיח לחזור לשלם לו עוד 5,000 ₪.

התקשר לבעל הבית שלו בעבודה וביקש מפרעה של 5,000 ₪ והוא הביא לו 4,200 ₪ מזומן וכל השאר בדולרים.

לקח את המתלון למשטרה וחזר למשיב 2 לשלם לו.

המתלון אמר לו שהיו שניים שמנים שהרביצו לו עם ברזלים, ואחד מהם אמר לו שזו לא העבודה האמיתית שלו אלא הוא גובה כספים וכי היה נעול באיזה חדר. שמו זוג של אזיקון שאי אפשר לפתוח את הדלת. הוא לא אמר לו מי הרביץ.

יודע את השם "בינו" כי שמע את אחד הלקוחות קורא לו ככה. לא מכיר אותם בשמות.

מתאר פיזית את בינו, ומזהה אותו בתמונה של משיב 2.

פחד ממשיב 2. לא יודע אם הוא זה שהרביץ למתלון. כביכול ניסה להרגיע אותו ולהסביר לו שהוא בצד שלו אבל לא האמין לו כי לפני כן הכה את אביו.

משיב 2 אמר לו שהבדואים רוצים או את המתלון או את הכסף, ואמר לו שאם הבדואים ירצו- יתן את הכתובת של המתלון.

לא ראה את הבדואים במקום, רק במצלמות.

מהודעתו השניה של **ס' ו** חזר על גרסתו, ועל כך שמשיב 2 איים כי אם לא ישלמו - יחזרו הבדואים ויהיה בלגן ושהמתלון באחריותו, כך שיוכל למסור להם את הכתובת שלו.

המתלון היה על הפנים כשהגיע למקום. **ישב מקופל על המיטה, היו לו פנסים בעיניים, החזיק את הצלעות, פנים נפוחות. למחרת לא יכול היה ללכת על הרגליים הכל היה נפוח.**

מפחד מההשלכות של האירוע, ולא רצה לתת עדות. מפחד מהמשיב 2 ומהבדואים.

מהודעתה של **ט ט ס**, אשת המתלון, עולה כי התקשר אליה אלכס ביום האירוע ואמר שנעלו את המתלון בחדר בגלל שלקוחות אמרו שגנב להם 50 ש"ח מהרכב, ועכשיו דורשים יותר כסף. אמר לה שנעלו אותו בחדר ומכים אותו, וכשראה את המתלון לשניה- אמר לו להזמין משטרה, היא התקשרה למשטרה, ואמרה להם להגיע לשטיפה.

לאחר מכן התקשרה לבן שלה והוא אמר לה שמעודכן במקרה והוא כבר במקום. הוא כעס עליה שהזמינה משטרה. היא **חושבת שהם הפחידו אותו שם.**

כשדיברה עם המתלון לאחר מכן אמר לה שמגיש תלונה ונוסע לבי"ח. הוא **ביקש שתקח את הבן הקטן בן ה-13 ותסע איתו לקורבים בצפון, הוא היה ממש נסער ולחוצ.**

בבית ראתה את החבלות של המתלון, **היו לו מכות ושריטות בפנים, באף, בגבה מאחורי האוזן, נפיחות חזקה בעין, כל הזמן החזיק את החזה שלו, היה לו קשה לנשום, וכאבו לו הברכיים מאוד. הוא לא יכול היה לקום אחרי שישב. עד עכשיו לא ישן בלילות.**

הוא סיפר לה ששטפו רכב ולקוח אמר שגנב 50 ₪, לקחו אותו לראות במצלמות, הפשיטו אותו ועשו עליו חיפוש, **סגרו אותו בחדר והחלו להכות אותו חזק.** אמר לה **שהגן על פניו כדי לא לקבל מכה בראש מצינור מתכת.** אמר שאחד החזיק בצוואר והשני הכה אותו בראש ובפנים ובגוף.

המתלון אמר לה שלא לקח כלום. הבן סיפר לה שהמתלון התקשר אליו ואמר לו שצריך כסף, והוא הגיע לשם והראו לו את הסרטון במצלמות ואמר שלא ראו שם כלום. אמרו לו להביא 5,000 ₪ - אחרת יתנו את המתלון לבדואים, והם יהרגו אותו ויקברו אותו.

אמרו לו שהיה להם ברכב 30-50 אלף ₪ כל פעם משהו אחר. לבן לא הייתה ברירה והוא לקח כסף מהמנהל שלו בעבודה ושילם, ורק אז שחררו את המתלון.

כששאלה את הבן למה שילם להם אם המתלון כבר הייתה בדרך, ענה לה כי יש לו תינוק ואח בן 13 ואישה ופחד שיהרגו אותו, **ממש פחד מהם.**

היא מפחדת מאוד, וגם המתלון. הוא לא ישן בלילות, כל רגע בודק את הדלת של הבית הוא נסער.

מחקירתו של **ת'אר עואד**, גיסם של המשיבים, עולה כי עובד בעסק השטיפה, מנהל של העובדים. באירוע הייתה בעיה שהמתלון הוא נרקומן וגנב כסף מאחד הלקוחות.

לא עשו למתלון כלום. משיב 2 מנהל את העסק של השטיפה, ומשיב 1 לא עובד שם.

מכחיש שכלאו את המתלונן בחדר. היה כחצי שעה בחדר, אולי יותר או פחות, לא יודע.

לשאלה אם יכול היה לצאת וללכת משם, ענה שלא יודע.

מאשר שנעל את הדלת מבחוץ עם אזיקון או חוט ברזל כשהמתלונן החל להשתולל. לאחר מכן מכחיש כי נעל את הדלת כשהמתלונן בפנים או כי שמר על הדלת מבחוץ.

כשמציגים לו את הסרטון- טוען שעומד ליד הדלת, ניקה אחרי השיפוץ.

כשנראה עומד בפתח של הדלת ועומד בכניסה ביחד עם אלכס בשעה 13:53- מסביר כי השגיח על המתלונן כי הוא עישן סמים, והחל להשתולל.

מאשר שוב שסגר את הדלת עם חוט כשהמתלונן בפנים כי הוא השתולל.

מכחיש שראה את המשיבים איתו בחדר, לא יודע להסביר את החבלות על פניו וגופו של המתלונן.

מחקירתו השנייה של **אחמד משהראווי**, אח המשיבים העובד בשטיפה, עולה כי מכחיש שראה את המשיבים תוקפים את המתלונן. ראה שמכניסים אותו לחדר כי הוא עישן סמים במהלך העבודה. לא זכור לו שמנע מהמתלונן לצאת מהחדר. לא יודע אם המשיבים מנעו ממנו. החדר משמש את העובדים כחדר מנוחה.

עלו טענות שהמתלונן גנב כסף. אין מנהל רשמי לעסק, המשיבים אומרים לו מה לעשות.

אולי מנע ממישהו אחר להיכנס לחדר ואלי לא, לא יודע.

מאשר שהמשיבים היו עם המתלונן בחדר בשביל לראות מה קרה לו.

לא יודע לומר בסרטון איזו משתי הדלתות היא לשירותים ואיזו לחדר למרות שעובד במקום כשנתיים שלוש.

מסרב לענות מהן הדלתות הנראות בסרטונים.

7.א.2. דו"חות פעולה וצפייה

דו"ח צפייה מאת רס"ר מיכאל אשרוב מיום 22.12.16- מעלה כי המתלונן ואלכס נראים מנקים ג'יפ לבן שהגיע לשטיפה ונהג הג'יפ בעל כובע מצחיה נותן "טיפ" למתלונן בשטר כסף. המתלונן מוציא ארנק ומכניס את השטר לתוכו. המתלונן נראה בוחן את ארנקו מספר פעמים, ורכב נוסף נכנס לשטיפה.

בשעה 12:20 המתלונן נקרא לחדר בעסק, כשהוא לובש חולצה בצבע כתום בוהק על חולצתו הכהה, ואחריו נכנס בחיפזון אדם הלובש בגדים בצבע שחור.

אדם נוסף נכנס לחדר, יוצא וסוגר את הדלת, ותופס את ראשו בעצבנות. במשך כל העת הזאת נהג הג'יפ הלבן

נמצא מחוץ לדלת החדר.

בשעה 12:24 - בשלב מסוים בעל הג'יפ נכנס לחדר בו המתלון.

בשעה 12:30 - המתלון יוצא מהחדר כשהחולצה הכתומה איננה עוד על חולצתו הכהה, ומיד לאחר מכן מורה לו אחמד לשוב לחדר, נכנס אחריו, וסוגר את הדלת.

בשעה 12:40 - משיב 1 צועד לכיוון חדר ברחבת שטיפת הרכבים, ואחריו המתלון אוחז בארנקו, ואחמד מאחוריו. משיב 1 נכנס לחדר עם המתלון, ואחמד שהיה מאחוריהם - סוגר את הדלת אחריהם, מתעסק עם הדלת כאילו מנסה לבצע נעילה, מסמן לעובדי השטיפה לא להפריע, ועוזב את המקום.

בשעה 12:43 - נפתחת דלת החדר ועובד נוסף שהיה עם המתלון בעת השטיפה אלכסנדר נקרא לחדר ע"י משיב 1 נוצר ביניהם דין ודברים, ולאחר מכן הוא עוזב את החדר.

בשעה 12:48 - משיב 2 נכנס לחדר וסוגר אחריו את הדלת.

בשעה 12:49 - אחמד מרים אזיקון מהרצפה ומבצע נעילה לדלת מצידה החיצוני שבה נעולים כעת המתלון והמשיבים. כעבור כמה דקות מגיע אדם לדלת הנעולה מנסה לפתוח, לא מצליח, ועוזב את המקום.

בשעה 12:54 - הדלת נראית מטולטלת קלות ולפתע נפתחת כלפי חוץ בחוזקה תוך שהאזיקון נקרע ע"י משיב 2, נראה שהדלת נשברה ממכת הפריצה. משיב 2 יוצא מהחדר, מביט על כפות ידיו ומנער אותן. האזיקון נראה תלוי על הדלת בברור.

בשעה 12:55 - משיב 1 נראה יוצא מהחדר מביט על ידיו ובוחן אותן ולאחריו יוצא המתלון שהולך בצעדים כבדים ישירות לחדר השמאלי, מביט בכף ידו הימנית ובוחן אותה. משיב 1 נעמד בפתח הדלת בחדר אוחז בנייד ומשוחח עם המתלון תוך שימוש בתנועות ידיים עצבניות.

בשעה 12:56 - המתלון יוצא מהחדר השמאלי כשבידיו מגבת, מנגב ידיו ופניו שנראות פצועות ונפוחות, משיב 1 משוחח עימו מספר שניות אוחז בידו ומכניס אותו שוב לחדר הימני כשהוא נכנס עימו.

בשעה 13:02 - אחמד מגיע לדלת וחוזר על הפעולה של הנעילה בשנית. מבצע נעילה בעזרת חפץ ועוזב את המקום כשהמתלון נמצא עם המשיבים בתוך החדר.

בשעה 13:38 - משיב 1 יוצא מהחדר השמאלי, כנראה שטף את ידיו מנגב אותן ובא בנו של המתלון מושיט לו שטרות כסף והם משוחחים ונכנסים לחדר בו שוהה המתלון.

משעה 13:20 במקום נעשים חיפושים קדחתניים אחרי דבר מה (אולי הכסף שנטען שנגנב).

בשעה 13:50 - אדם (ת'אר) נראה מבצע נעילה לדלת עם כבל למרות שכבר ביצע נעילה לדלת זו קודם לכן.

בשעה 13:53 - לאחר שאדם מסוים נכנס ויוצא מהחדר ת'אר שוב נועל את הדלת.

בשעה 13:56 - משיב 1 פותח את הנעילה ונכנס לחדר

בשעה 14:18 - המשיבים חוזרים לחדר ופותחים אותו יחד עם הבן של המתלון. **עד כה המתלון היה נעול בפנים ע"י נעילה של הדלת מבחוץ.**

המתלון יוצא מהחדר בצעדים כבדים אווז בצלעותיו מצד שמאל, נכנס לחדר שמאלי ולאחר מספר שניות יוצא חבול אווז בצלעות ומתהלך.

יש לציין כי דברים דומים מתועדים אף במזכר דו"ח צפייה ראשוני מאת רס"ר איליה שוורצמן מיום 21.12.16.

מדו"ח הפעולה מאת רס"ר אברהם זבדיה עולה כי כשהגיע למקום וביקש את הטלפונים הניידים של המשיבים מסאלח אבי המשיבים, ומאחמד האח. אחמד אמר שהטלפונים לא נמצאים במקום ולקחו אותם. אמר שלא יודע מי לקח. התקשר לאחד המספרים ונשמע צלצול מתיק קטן שחור מתחת לשולחן וגם המספר השני צלצל מתוכו ביקשו שיוציאו את הטלפונים מהתיק אבל סאלח סירב ואמר שזה תיק שלו ונייד של העבודה ששלוחה של העסק מגיעה אליו. משהודיעו לסאלח שהוא מעוכב הוא לקח את התיק והכניס לחדר פנימי ויחד עם אחמד חסמו את כניסת השוטר לחדר וסאלח דחף אותו החוצה. בהמשך סאלח הוציא את התיק וניסה לצאת מחוץ למשרד, השוטר ניסה לקחת ממנו את התיק וכשהצליח להחזיק בידית הנשיאה - סאלח משך חזק, והידיד נתלשה. הוא העביר את התיק לאחמד שברח החוצה עם התיק.

מדו"חות הפעולה של רס"ר אלי צרטקוב, רס"ל חיים שושה, רס"ר אברהם זבדיה ורס"מ ירדן אפגין עולה כי הגיעו למקום על מנת לתפוס את מצלמות האבטחה בעסק, והמשיבים אמרו שהם בעלי המקום, וכי אין להם מערכת הקלטה היות והמשטרה לקחה אותה והמצלמות הקיימות אינן מקליטות. לאחר מכן הצוות החל לחפש במקום ומצא את מערכת ההקלטה בתוך התקרה של המשרד כשהיא עדיין פעילה.

מתמלול ההודעה למוקד 100 של המשטרה מאת אשת המתלון עולה כי מדווחת על כך שהמתלון שטף רכב לאנשים שהאשימו אותו בגניבת כסף מהרכב, ולאחר שהכחיש - סגרו אותו בחדר, הכו אותו, ומחזיקים בו ודורשים ממנו 30 אלף ₪. האירוע ב"שטיפת בינו".

המוקדנית אומרת לה כי היא בלחץ, צועקת ולא נותנת לה לעזור לה.

עוד מודיעה למוקדנית כי השותף של המתלון התקשר אליה ואמר לה על מה שקורה, אבל ביקש ממנה לא להגיד שהוא אמר לה.

לאחר מכן מתקשרת שוב ונשמעת אומרת למוקדנית כי בנה כעס שהתקשרה למשטרה ופוחדת שיעשו לו יותר גרוע ויהרגו אותו. אומרת לה שלא תבכה.

7.א.3 תיעוד חבלות המתלון

מתעודות רפואיות של המתלון מיום 20.12.16 עולה כי פנה לאחר שקיבל מכות בכל הגוף, מאז הטראומה בחרדות ובפחד. מתאר כי קיבל מכות מערבים. עם חבלת פנים וראש.

בנוסף, המתלון קיבל אישור לימי מחלה בין תאריכים 20-27.12.16.

כמו כן בתיק קיימות תמונות של חבלות המתלון על פניו וגופו של המתלון מיום 19.12.16 במותניו, עורפו וסביב עיניו.

8. דין ומסקנות

יש לציין כי בחינת חומר החקירה מעלה גרסה קוהרנטית מצד המתלון באופן העולה בקנה אחד עם המתואר בכתב האישום ועם יתר הראיות בתיק - באופן המקיים תשתית ראייתית מספקת בבסיס הבקשה שבפני.

בשלב זה לא נבחנת מהימנותם של העדים וכל טענה הנוגעת לכך, כמו גם למחדלי חקירה - ראוי כי תידון עם שמיעת התיק העיקרי.

בעדותו מתאר המתלון כי המשיבים הכניסו אותו לחדר, נעלו אותו, ובכך כלאו אותו במקום ללא יכולת לצאת, הכו אותו, לעיתים ביחד ולעיתים בנפרד, הורו לו להתפשט על מנת לוודא כי הכסף לא על גופו, ואיימו עליו כי אם לא ישלם סך של 6,000 ₪ - החזר הלוואה והסכום שנגנב לפי הטענה מהלקוחות הבדואים - ישלם על כך בגופו ובחיו.

עדות זו נתמכת בדבריו של המתלון לבנו ולאשתו, כפי שמובאית בעדותם של השניים, ואף בעדותו של אלכס חברו לעבודה שמעיד כי שמע צעקות מהחדר, ובמהלך האירוע בעת שדלת החדר הייתה פתוחה לזמן קצר - ראה את המתלון על הרצפה, מדמם וחבול, וזה ביקש ממנו ברוסית להזעיק משטרה.

עדותו זו של אלכס נתמכת בגרסתה של ט, אשת המתלון, במשטרה ואף בדבריה למוקד 100 המשטרתי. בנוסף, גרסתו של אלכס מקבלת חיזוק בדו"ח הצפיה של מצלמת האבטחה שתעדה את הכניסה לחדר, בה נראה אלכס בשלב מסוים כשהוא מסתכל לתוך החדר בעוד המתלון בו, ומשוחח עמו.

עדות המתלון נתמכת אף בתיעוד החבלות על גופו בתמונות, והמסמכים הרפואיים, בסמוך לאחר האירוע, כמו גם עדותם של הבן אלכס וט אודות החבלות שראו על גופו מיד לאחר האירוע, בניגוד גמור לגרסת המשיבים לפיה מדובר בחבלות ישנות שהיו על פניו וגופו של המתלון כבר באותו בוקר בהגיעו לעבודה.

גרסת המתלון נתמכת בסרטונים ממצלמות האבטחה שבמקום, מהם עולה כפי שמסר - כי נלקח לחדר ע"י

המשיבים, הדלת ננעלה באמצעות אזיקונים באופן שלא אפשר לו לצאת ממנה, אלא רק כעבור שעותיים, וכי כל פעם נראה מי מהמשיבים נכנס לחדר ויוצא.

גם במהלך האירוע כשיוצא פעם אחת לשטוף פניו - הוא מלווה במשיב 1 שלא מש ממנו, ולבסוף אווז בידו ומכניסו חזרה לחדר.

גם לאחר שהמתלון יוצא לבסוף- הוא נראה חבול ומכופף, ואוזח בצלעותיו.

מנגד ניצבת גרסתם הפתלתלה ובה סתירות רבות של המשיבים, ובני משפחתם.

יש לציין כי חרף טענות בא כוחם במהלך הדיון, מעדותם לא עולה כל טענה בדבר הכאתו של המתלון ע"י הבדואים, ואפשרות זו אף לא מתיישבת כלל עם הנראה בסרטוני האבטחה.

למעט נוכחותו של נהג הג'יפ בדקות הראשונות של האירוע, בעוד המתלון נמצא במשרד, אין לו ו/או למי מטעמו כל זכר בהמשך האירוע.

בחינת עדותם של המשיבים מעלה כי שניהם מודים במפורש כי הורו למתלון להתפשט על מנת לחפש את הכסף על גופו, וכי הורו לו להזעיק את בנו עם סכום הכסף הנ"ל על אתר, באופן החזק את גרסת המתלון.

למותר לציין כי בחינת גרסאותיהם הנ"ל של המשיבים (ובני משפחותיהם) מעלה סתירות רבות ביניהם, ובכלל זה- הסיבה בעטייה שהה המתלון בתוך החדר, העובדה לפיה החזיר באירוע הלוואה ע"ס 1,000 ₪ שלקח ממשיב 2, השאלה האם המתלון השתולל במהלך האירוע אם לאו, הסיבה בעטייה לא מסרו את המצלמות אבטחה למשטרה, וכיו"ב.

כך, **משיב 1** מכחיש את הכינוי "עוזי" כלפיו למרות **שמשיב 2** מעיד כי זהו כינויו של משיב 1, **משיב 1** מעיד כי אחראי על העובדים בשטיפה ביחד עם משיב 2 למרות **שמשיב 2** מכחיש כי עובד עמו בשטיפה אלא בפירוק ומכירה של רכבים, **משיב 1** שולל כמה פעמים שהמתלון השתולל בחדר ומעיד "למה שיעשה בלגן, הוא רק היה שיכור" (ש' 92-89) בעוד **שמשיב 2** מעיד במפורש כי המתלון השתולל אחרי הגניבה, צעק וקילל ברוסית.

בנוסף, בניגוד ל**משיב 1** שמעיד כי המתלון החזיר הלוואה באירוע ע"ס 1,000 ₪ הרי **שמשיב 2** מכחיש כי ביקש מהמתלון שיחזיר לו הלוואה של 1,000 ₪, וטוען שהוריד לו את החזר ההלוואה מהמשכורת, **משיב 2** טען כי אמר לשוטרים שאין מצלמות כי הן כבר היו תפוסות ע"י המשטרה והשוטרים לא ביקשו את המצלמות הספיציפיות האלה בעוד **שמשיב 1** טוען כי לא מסרו את המצלמות כיוון שבנו של המתלון ביקש שלא יראו את הסרטונים למשטרה.

במקום אחר, **משיב 1** טען המתלון עבד בתוך החדר בהתאם לנראה ממצלמה 14 ואילו **משיב 2** טען כי הוחזק בחדר כיוון שנעשה ברור לגבי הכסף החסר.

ת'אר עואד, גיסם של המשיבים, סותר אף הוא בעדותו את גרסת המשיבים בנקודות רבות ואת מכלול הראיות בתיק.

כך, מעיד כי משיב 2 מנהל את עסק השטיפה וכי משיב 1 לא עובד שם- בניגוד לגרסתו של משיב 1 הנ"ל, הוא מכחיש שכלאו את המתלונן בחדר חרף סרטון שמראה במפורש אחרת וחרף העובדה כי טוען שלא יודע אם המתלונן יכול היה לצאת וללכת משם, טוען כי המתלונן היה כחצי שעה בחדר- בעוד שהסרטונים מצביעים על שעתיים בהן שהה בחדר.

עוד מנסה להכחיש כי שמר על דלת החדר מבחוץ- כשעומת עם הסרטון מראה כי שומר על הדלת, טוען כי "ניקה" באופן שאינו מתיישב עם הסרטון, ואף אינו יודע "להסביר" את החבלות על גופו של המתלונן.

יתרה מכך, ת'אר מודה בעדותו כי נעל את הדלת של החדר מבחוץ באמצעות אציקון או חוט ברזל כשהמתלונן החל להשתולל.

גרסה זו לא רק שסותרת את טענתם של המשיבים לפיה בשום שלב הדלת לא ננעלה, והמתלונן לא נכלא בפנים, אלא שאף סותרת את גרסתו של משיב 1 לפיה המתלונן לא השתולל כלל בשום שלב.

עדויות של אחמד, אחיהם של המשיבים, אף היא גרסה רעועה ושיקרית, שעה שמתחמק מלענות אם שמר על דלת החדר וטען כי "אולי מנע ממישהו אחר להכנס לחדר ואולי לא, לא יודע", ואף מתחמק לאורך כל עדותו מלהסביר לאן מובילות דלתות החדרים הנראות בסרטון האבטחה בעסק, למרות שעובד במקום כשנתיים-שלוש.

יש לציין כי אף התנהגותם של המשיבים והמעורבים האחרים לאחר האירוע- משמשת אף היא חלק נכבד מהתשתית הראייתית הלכאורית בתיק.

מחומר החקירה עולה כי לאחר האירוע- ניסו סאלח, אבי המשיבים, ואחמד אחיהם, להעלים את מכשירי הטלפון הנייד של המשיבים שנשארו בעסק.

מדו"חות פעולה של השוטרים כנ"ל עולה כי בתחילה שיקרו סאלח ואחמד באומרם כי הניידים אינם בנמצא, וכשאלו צלצלו מתוך התיק בחדר כשהשוטרים התקשרו אליהם- סירב סאלח למסור אותם, ועשה (ביחד עם אחמד) כל שלאל ידו על מנת להבריא את התיק עם המכשירים מהמקום, ובכלל זה-לדחוף את השוטרים, למנוע כניסתם לחדר, ולתת לאחמד את התיק על מנת שיברח עימו מהמקום.

יש לציין כי בעוד שסאלח מודה בחקירתו כי סרב לתת את המכשירים וכי שיקר לשוטרים, וכן מודה כי אחמד לקח את התיק וברח איתו החוצה, אחמד חוזר ומשקר אף בגרסה זו, מיתמם בחקירתו, וטוען כי האירוע "לא זכור לו" ומתחמק ממתן תשובות בחקירה, כפי שעשה כנ"ל בכל הנוגע לשאלות בנוגע לסרטון ממצלמות האבטחה.

זאת ועוד, שקרי המשיבים בכל הנוגע למסירת מצלמות האבטחה במקום אף הם מעידים על חוסר אמינותם, שעה שתחילה מסרו כי המצלמות כבר נתפסו ע"י המשטרה, לאחר מכן- טענו כי המצלמות במקום אינן מקליטות, ורק משהתקשו השוטרים וערכו חיפוש במקום- נתפסו המצלמות והסרטונים, המשמשים כראיות המהותיות ביותר בתיק.

לבסוף, בולט חוסר הגיונה הפנימי של גרסת המשיבים.

כך, משיב 1 אינו יודע להסביר את ההגיון בכך שלמרות שהמתלון גנב לטענתו אלפי שקלים מלקוחות, ובנו ביקש שלא יראו את סרטוני האבטחה למשטרה- ביכר המתלון לגשת מיד למשטרה ולהגיש נגדם תלונה.

באותה מידה, משיב 1 אינו יודע להסביר מדוע היה צורך בהזעקתו של בנו על מנת לשלם את הגניבה, אם המתלון גנב את הכסף- והסכום מצוי אצלו בעת האירוע.

בכל הנוגע לדו"ח השיחה בין החוקר הפרטי לאלכס-

טכנית- ככל שראיה זו תשמש במהלך המשפט הרי שעל הסנגור להוכיח קבילותה כנדרש, כך שבשלב זה טיבה אינו ברור- מיהו אותו חוקר פרטי, האם מדובר בתמלול אותנטי שמשקף את השיחה, האם הדובר הוא אכן אלכס, האם הקלטת השיחה עומדת במבחני הקבילות, וכיו"ב.

מהותית- אף עיון בתוכנה של השיחה בין ה"חוקר" ל"אלכס" אינו מעלה ואינו מוריד לענייננו, הואיל ולפיה טען אלכס כי המתלון מסר במשטרה כי הבדואים הכו אותו -באופן שלאור כל המפורט לעיל ניכר כי אינו נכון, וכשנשאל מדוע אם כן נעצרו המשיבים הייתה תשובתו "בגלל המצלמות.. אני לא יודע מה הולך" (עמ' 2).

בנסיבות אלה, לא זו בלבד ששיחה זו אינה משנה הואיל וממילא רואים בסרטוני האבטחה המתעדים את האירוע את אופן ההתרחשות, ואת העדרותם של בדואים מהמקום, אלא שלא מן הנמנע כי אלכס בשל פחדו מהמשיבים- לא מיהר לייחס להם אשמה, לא כל שכן בשיחה טלפונית עם אדם עלום כשנסיבות שיחת הטלפון עמו כלל אינן ברורות.

בנסיבות אלה, קיימת תשתית ראייתית לכאורית איתנה ומוצקה בעניינם של המשיבים, ואף למעלה מזה, כשאף בעובדה לפיה הודה המתלון בחקירתו השניה כי אכן לקח 20 ₪ מן הג'יפ אותו שטף כדי להחליש תשתית ראייתית זו.

מחדלי החקירה עליהם הצביע ב"כ המשיבים יידונו בשלב שמיעת העדויות בתיק העיקרי - ואין בהם, בשלב זה, לכרסם או להחליש את מארג הראיות לכאורה.

עילות מעצר ושחרור לחלופה

9.

בעניינם של המשיבים קיימות מספר עילות מעצר.

ראשית, עילת מסוכנות סטטוטורית בהתאם **לסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996** (להלן: "חוק המעצרים") הואיל ועסקין בעבירת אלימות חמורה ואכזרית שבוצעה תוך שימוש בנשק קר.

התנהלותם של המשיבים כפי שעולה מחומר החקירה ומנסיבות כתב האישום מעידה אודות התנהלות עבריינית של ממש, מקום בו עשו דין לעצמם, כלאו והכו את המתלונן, והפעילו מערך שלם של איומים, אלימות ולחץ שמטרתו להטיל אימה- הן על המתלונן והן על בני משפחתו.

די בתגובתם של בנו של המתלונן ואשת המתלונן -בעדותם במשטרה ובהודעה למוקד 100, כדי להעיד על הלחץ הרב בו היו שרויים, על פחדם הרב מהמשיבים, גם לאחר האירוע.

די לה בעובדה לפיה מיהר בנו של המתלונן לחזור לעסק ולשלם למשיבים סך של 5,000 ₪, שעה שהמתלונן כבר נמצא בתחנת המשטרה (!), כדי להעיד על פחד זה.

מהתעודות הרפואיות של המתלונן ועדותה שט עולה כי חווה טראומה, התקשה לישון והתנהג כמי שאחוז אימה ימים רבים לאחר האירוע.

בנסיבות אלה, מקימה התנהלותם של המשיבים אף עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור כולו, כמו גם לביטחונם האישי של המתלונן ובני משפחתו בהתאם **לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים.**

יתרה מכך, התנהלותם הנ"ל של המשיבים ובני משפחתם מיד לאחר האירוע, בכל הנוגע לסירובם למסור מצלמות אבטחה ומכשירי טלפון ניידים, וניסיונם לשקר לגבי קיומם של אלו- מעידים באופן חד משמעי על סכנה ממשית לשיבוש הליכים בתיק זה, ובכלל זה- להשפעה על עדים מקום בו כאמור אינם בוחלים בהטלת אימה ופחד סביבם, בהתאם **לסעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים.**

יש לציין כי מסוכנותם של המשיבים מקבלת משנה תוקף מקום בו לשניהם עבר פלילי בתחום האלימות כאשר **למשיב 1**- הרשעה קודמת משנת 2011 בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כליאת שווא והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, **ולמשיב 2**- חמש הרשעות קודמות (כשהאחרונה משנת 2012) בין היתר בגין עבירות איומים, תקיפה סתם, גניבה, תקיפת עובד ציבור, תקיפת שוטר.

הגם שחוק המעצרים מלמד כי יש לבחון אפשרות להשגת מטרת המעצר באמצעי שפגיעתו בחירותו של נאשם הינה פחותה, הרי שההלכה הפסוקה מורה כי מקום בו מדובר במסוכנות לגביה התרשם בימ"ש כי אינה ניתנת לאיון ע"י כל חלופה, אין חובה לבוחנה, אף באמצעות קבלת תסקיר ומעצר.

בבש"פ 3170/09 יצחק ממן נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 7.5.09) קבע כב' הש' ג'ובראן לעניין זה (ההדגשות שלי- נ.ב.)-

"אכן, על בית המשפט לבחון כמצוותו של סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, בכל מקרה ומקרה, האם ניתן להשיג את מטרת המעצר גם בדרך הפוגעת פחות בחירותו של הנאשם. ואולם, אין משמעה של חובה זו, כי ניתן להשיב על שאלת החלופה רק לאחר קבלת המלצות תסקיר המבחן. בית משפט זה קבע פעמים רבות, כי עוצמת מסוכנות גבוהה ומוכחת עשויה לייתר את הצורך בבחינת חלופות מעצר קונקרטיות על ידי שירות המבחן (ראו בבש"פ 9284/08 לוי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.11.2008); בבש"פ 2931/06 גבאלי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.4.2006)). רק באם יגיע בית המשפט למסקנה, כי ניתן להסיר את מסוכנותו של הנאשם על ידי חלופת מעצר כלשהי, יהיה טעם לבחון את מידת התאמתן של חלופות המעצר המוצעות (בבש"פ 5543/06 אבו חוצא נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.7.2006); בבש"פ 9447/04 זבידאת נ' מדינת ישראל (2.11.2004)). לנוכח הנסיבות המתוארות לעיל, המסקנה, כי יש להותיר את העורר במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, מתגבשת גם בלא שייערך תסקיר מבחן בעניינו של העורר."

בנסיבות אלה, נוכח המפורט, מדובר במסוכנות אינהרנטית וגבוהה מאוד מצד המשיבים לפיה לא יכולה להיות כל חלופה ו/או תנאים שיהיה בהם כדי להפחית ממסוכנות זו, לא כל שכן לאינה, קל וחומר נוכח העובדה כי בני משפחה רבים מעורבים בעבירות דנן- אם בעת האירוע ואם לאחריו.

על כן אני סבורה כי בנסיבות אלה, אין מקום לבחון אפשרות שחרורם לחלופה בשלב זה.

10. לאור כל האמור, דין הבקשה להתקבל, והריני מורה על מעצרו של משיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

ניתנה והודעה היום י' שבט תשע"ז, 06/02/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת